

Αριθμός 1312/2023
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΣΤ΄ ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ελένη Φραγκάκη, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Ελένη Κατσούλη, Δημήτριο Τράγκα, Ελένη Μπερτσιά και Παναγιώτα Πασσίση - Εισηγήτρια, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 2 Μαΐου 2023, με την παρουσία της Αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου Ελένης Καρκαμπούνα (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και του Γραμματέως Χαράλαμπου Αθανασίου, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσεύοντος – κατηγορουμένου, κατοίκου Θεσσαλονίκης, που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Γεώργιο Λαφαζάνο, για αναίρεση της υπ' αριθ. ΖΤ3286/2022 απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών.

Το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών, με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσεύων - κατηγορούμενος ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που περιλαμβάνονται στην υπ' αριθ. πρωτ. 1378/15-2-2023 αίτησή του αναιρέσεως, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 183/2023.

Αφού άκουσε

Την Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση αναίρεσης και τον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσεύοντος, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σελίδα 2 της 1312/2023 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

Η από 14.2.2023 αίτηση (ασκηθείσα δια δηλώσεως, που επιδόθηκε στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου στις 15.2.2023) για αναίρεση της υπ' αριθ. 3286/2022 αποφάσεως του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, που δίκασε ως Εφετείο, με την οποία ο αναιρεσείων καταδικάστηκε για την αξιόποινη πράξη της χρήσης ψευδούς ιατρικής πιστοποίησης κατ' εξακολούθηση, ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα, αφού η προσβαλλόμενη απόφαση καταχωρίστηκε στο ειδικό βιβλίο στις 27.1.2023 (άρθρα 474 παρ. 2Α, 473 παρ. 2 και 3 του νέου ΚΠΔ), περιέχει δε λόγους αναίρέσεως από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' και Ε' του νέου ΚΠΔ [έλλειψη της ειδικής αιτιολογίας που επιβάλλει το Σύνταγμα, εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διάταξης-έλλειψη νόμιμης βάσης]. Είναι, επομένως, παραδεκτή και πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω.

Στο περί ψευδών ιατρικών πιστοποιήσεων άρθρο 221 του ισχύοντος από 1.7.2019 νέου ΠΚ (ν. 4619/2019), του οποίου οι διατάξεις είναι ευμενέστερες σε σχέση με τις αντίστοιχες του ταυτάριθμου άρθρου του προϊσχύσαντος ΠΚ και, συνεπώς, εφαρμοστέες, κατ' άρθρο 2 παρ. 1 του νέου ΠΚ, σύμφωνα με την παρ. 1 εδ. α' "Γιατροί, οδοντίατροι, κτηνίατροι, φαρμακοποιοί, χημικοί και μαίες που εν γνώσει εκδίδουν ψευδείς πιστοποιήσεις, οι οποίες προορίζονται να παρέχουν πίστη σε δημόσια, δημοτική ή κοινοτική αρχή ή νομικό πρόσωπο δημόσιου δικαίου ή σε μία ασφαλιστική επιχείρηση ή που μπορούν να ζημιώσουν άμεσα οικονομικά άλλον τιμωρούνται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή". Από τη διάταξη αυτή, προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της έκδοσης ψευδούς ιατρικής πιστοποίησης, που αποτελεί είδος διανοητικής πλαστογραφίας και ιδιαίτερο έγκλημα, απαιτείται, αντικειμενικώς, η έκδοση από τα προαναφερόμενα πρόσωπα, υπό την επαγγελματική τους ιδιότητα

μέσα στον κύκλο του σχετικού έργου τους, έγγραφης πιστοποίησης και παράδοση αυτής σε τρίτον, η οποία είναι ψευδής κατά το περιεχόμενό της σε οποιοδήποτε σημείο αυτής, ως και όταν πιστοποιεί ότι ο ιατρός (που ενδιαφέρει εν προκειμένω) εξέτασε τον ασθενή, ενώ δεν τον έχει εξετάσει, δηλαδή όχι μόνο κατά το μέρος που αφορά την υγεία του τρίτου ή την υγιεινή του κατάσταση, προορίζεται δε να παράσχει πίστη σε δημόσια, δημοτική ή κοινοτική αρχή κλπ, υποκειμενικώς δε δόλος, ο οποίος περιλαμβάνει αφενός μεν τη γνώση, με την έννοια της βεβαιότητας (εντελούς γνώσης - επίγνωσης), σχετικώς με την αναλήθεια του περιεχομένου της πιστοποίησης, αφετέρου δε τη θέληση έκδοσης και παράδοσης στον τρίτο της ψευδούς αυτής πιστοποίησης, αρκούντος του ενδεχόμενου δόλου μόνο σε ό,τι αφορά τον προορισμό της έγγραφης πιστοποίησης να παράσχει πίστη στις αρχές κλπ. Σύμφωνα δε με την παρ. 2 εδ. α' του ίδιου άρθρου (221 νέου ΠΚ) "Με φυλάκιση έως ένα έτος ή χρηματική ποινή τιμωρείται όποιος χρησιμοποιεί τέτοια ψευδή πιστοποίηση για να εξαπατήσει δημόσια, δημοτική ή κοινοτική αρχή ή νομικό πρόσωπο δημόσιου δικαίου ή ασφαλιστική επιχείρηση". Για την πράξη της χρήσης (χρησιμοποίησης) ψευδούς ιατρικής πιστοποίησης (που ενδιαφέρει εν προκειμένω) απαιτούνται: α) ψευδής ιατρική πιστοποίηση, υπό την αναφερθείσα έννοια. Δεν είναι ανάγκη ο εκδότης της να είχε σκοπό χρήσης της προς παραπλάνηση της δημόσιας αρχής κλπ, ενώ η ευθύνη αυτού και η ευθύνη του χρησιμοποιήσαντος είναι αυτοτελείς, η δε αθώωση του ιατρού, δεν αποκλείει την τιμώρηση του χρησιμοποιήσαντος την ψευδή ιατρική πιστοποίηση. β) Χρησιμοποίηση αυτής για την εξαπάτηση δημόσιας, δημοτικής ή κοινοτικής αρχής ή ν.π.δ.δ. ή ασφαλιστικής επιχείρησης. γ) Δόλος του χρησιμοποιούντος την ψευδή ιατρική πιστοποίηση. Αρκεί και ενδεχόμενος δόλος σχετικά

Σελίδα 4 της 1312/2023 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

με το ψευδές της πιστοποίησης και σε ό,τι αφορά τον προορισμό της πιστοποίησης να παράσχει πίστη στις αρχές. Για την πρόθεση εξαπάτησης, όμως, απαιτείται ορισμένος δόλος [ΑΠ 1626/2019, ΑΠ 1034/2022]. Εξάλλου, κατά το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε' του ΚΠΔ, λόγο αναιρέσεως της αποφάσεως αποτελεί και η εσφαλμένη ερμηνεία ή εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διατάξεως. Εσφαλμένη ερμηνεία τέτοιας διατάξεως υπάρχει όταν το δικαστήριο αποδίδει σ' αυτήν διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, εσφαλμένη δε εφαρμογή συντρέχει όταν το δικαστήριο δεν υπήγαγε ορθά τα πραγματικά περιστατικά, που δέχθηκε ότι προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία, στη διάταξη που εφάρμοσε. Περίπτωση εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης, που ιδρύει τον ανωτέρω αναιρετικό λόγο, συνιστά και η εκ πλαγίου παραβίαση της διάταξης αυτής, που υπάρχει, όταν στο πόρισμα της απόφασης, που προκύπτει από την αλληλοσυμπλήρωση του σκεπτικού και του διατακτικού της και ανάγεται στα στοιχεία και στην ταυτότητα του εγκλήματος, έχουν εμφιλοχωρήσει ασάφειες, αντιφάσεις ή λογικά κενά, που καθιστούν ανέφικτο τον αναιρετικό έλεγχο σε σχέση με την ορθή ή μη εφαρμογή του νόμου, οπότε η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση. Τέλος, η καταδικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη από τις διατάξεις των άρθρων 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠΔ ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' ΚΠΔ λόγο αναίρεσης, όταν αναφέρονται σ' αυτήν, με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα προκύψαντα από την αποδεικτική διαδικασία πραγματικά περιστατικά, στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του δικαστηρίου για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελιώνουν και οι νομικές σκέψεις υπαγωγής

των περιστατικών αυτών στην εφαρμοσθείσα ουσιαστική ποινική διάταξη. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό, που αποτελούν ενιαίο σύνολο, δεν υπάρχει δε έλλειψη αιτιολογίας και στην περίπτωση που αυτή εξαντλείται σε επανάληψη του διατακτικού της απόφασης, το οποίο, όμως, εκτός από τα τυπικά στοιχεία του κατηγορητηρίου, περιέχει και πραγματικά περιστατικά τόσο αναλυτικά και με τόση πληρότητα, ώστε να καθίσταται περιττή η διαφοροποίηση της διατύπωσης του σκεπτικού της. Σε σχέση με τα αποδεικτικά μέσα, που λήφθηκαν υπόψη από το δικαστήριο προκειμένου να μορφώσει την καταδικαστική του κρίση, όπως επιβάλλουν οι διατάξεις των άρθρων 177 παρ. 1 και 178 του ΚΠΔ, για την πληρότητα της αιτιολογίας αρκεί ο κατ' είδος προσδιορισμός τους (μάρτυρες, έγγραφα κλπ) χωρίς να απαιτείται ειδικότερη αναφορά ή αναλυτική παράθεσή τους και μνεία του τί προέκυψε από το καθένα χωριστά. Η συνδρομή του δόλου, κατ' αρχήν, δεν απαιτεί ιδιαίτερη αιτιολογία, διότι αυτός ενυπάρχει στη θέληση παραγωγής των πραγματικών περιστατικών που συγκροτούν την αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος και αποδεικνύεται, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, από την πραγμάτωση των περιστατικών αυτών και η σχετική με αυτόν αιτιολογία εμπεριέχεται στην κύρια επί της ενοχής αιτιολογία, μόνο δε όταν αξιώνονται πρόσθετα στοιχεία για την υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος και συγκεκριμένα είτε η εν γνώσει ορισμένου περιστατικού τέλεση της πράξης (άμεσος δόλος) είτε η επιδίωξη ορισμένου περαιτέρω σκοπού (έγκλημα υπερχειλούς υποκειμενικής υπόστασης), ο δόλος απαιτεί ιδιαίτερη αιτιολογία.

Στην προκείμενη περίπτωση, όπως προκύπτει από το σκεπτικό της προσβαλλόμενης υπ' αριθ. 3286/2022 απόφασής

Σελίδα 6 της 1312/2023 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

του, το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών, που δίκασε ως δευτεροβάθμιο δικαστήριο, μετά από συνεκτίμηση όλων των αποδεικτικών μέσων, τα οποία προσδιορίζονται κατ' είδος σ' αυτήν, δέχθηκε, κατά την αναιρετικώς ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του, ότι αποδείχθηκαν τα εξής: "...ο κατηγορούμενος, ο οποίος υπηρετούσε κατά την υπό κρίση περίοδο ως αστυφύλακας στον Αστυνομικό Σταθμό Σαρωνίδας, είχε λάβει κανονική άδεια από την υπηρεσία του για το χρονικό διάστημα από 06.07.2015 ως 12.07.2015. Μετά το πέρας αυτής, και ενώ όφειλε να επιστρέψει στην υπηρεσία του, ενημέρωσε το Αστυνομικό Τμήμα, όπου υπηρετούσε, αρχικά τηλεφωνικά και εν συνεχεία αποστέλλοντας τις κάτωθι ιατρικές βεβαιώσεις, ότι είναι ασθενής και ότι του συνεστήθη αποχή από την εργασία για τρεις μέρες και συγκεκριμένα από 14 έως και 16.07.2015. Ωστόσο, αποδείχθηκε ότι στην πραγματικότητα ο κατηγορούμενος βρισκόταν στο εξωτερικό και, συγκεκριμένα, στο Λας Βέγκας των ΗΠΑ, γεγονός που αντιλήφθηκαν οι συνάδελφοί του μετά από σχετική ανάρτηση του ιδίου στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Ο κατηγορούμενος δεν αρνείται το γεγονός ότι βρισκόταν στο εξωτερικό, ενώ δεν αποδείχθηκε επίσης ότι είχε την εσφαλμένη πεποίθηση ότι είχε γίνει δεκτό αίτημά του για παράταση της καλοκαιρινής του άδειας, καθώς ο αρμόδιος για τη χορήγηση αυτής τότε Διοικητής του Τμήματος, ..., εξετασθείς ως μάρτυρας, κατέθεσε ρητά ότι είχε αρνηθεί στον κατηγορούμενο τη χορήγηση της εν λόγω παράτασης. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι ο κατηγορούμενος, σε ημερομηνία που δεν εξακριβώθηκε, πάντως εντός του χρονικού διαστήματος από 13.07 έως 20.07.2015, προσκόμισε στον Αστυνομικό Σταθμό Σαρωνίδας την από 13.07.2015 ιατρική πιστοποίηση του Κέντρου Υγείας Καλυβίων, που υπογράφει η, ιατρός, και στις 14.07.2015 προσκόμισε

στον ίδιο Αστυνομικό Σταθμό μέσω τηλεομοιοτυπίας την υπ' αριθμ. 29906/14.07.2015 ιατρική βεβαίωση από το Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης «Ιπποκράτειο», που υπογράφει η, ιατρός, προκειμένου να εξαπατήσει το Διοικητή του Αστυνομικού Τμήματος Καλυβίων, στην αρμοδιότητα του οποίου ήταν η χορήγηση άδειας, ώστε να βγει ελεύθερος υπηρεσίας μετά το πέρας της άδειάς του. Οι ανωτέρω ιατρικές βεβαιώσεις ήταν ψευδείς ως προς το πρόσωπο που παρουσιάστηκε και εξετάστηκε ενώπιον των ανωτέρω ιατρών, καθώς αποδείχθηκε ότι ο κατηγορούμενος δεν εμφάνιζε τα αναφερόμενα στα ως άνω έγγραφα ιατρικά συμπτώματα, αλλά ότι ενώπιον καθεμιάς από τις πιο πάνω ιατρούς προσήλθε ασθενής αγνώστων στοιχείων, ο οποίος δήλωνε ψευδώς καθ' υπόδειξη του κατηγορουμένου τα στοιχεία του, προκειμένου να λάβει τις βεβαιώσεις, που θα δικαιολογούσαν την απουσία του. Επομένως, αποδείχθηκε ότι ο κατηγορούμενος με περισσότερες πράξεις, που συνιστούν εξακολούθηση του ιδίου εγκλήματος, με πρόθεση χρησιμοποίησε ψευδείς ιατρικές πιστοποιήσεις για να εξαπατήσει δημόσια αρχή. Ειδικότερα, στη Σαρωνίδα Αττικής 1. σε άγνωστη επακριβώς ημέρα, πάντως από το χρονικό διάστημα από 13.7.2015 έως 20.7.2015 προσκόμισε στον Αστυνομικό Σταθμό Σαρωνίδας την υπό στοιχ. Α 1 του παρόντος ψευδή ιατρική πιστοποίηση, όπως αυτή αναλυτικά αναπτύσσεται ανωτέρω, προκειμένου να εξαπατήσει τον Διοικητή του Αστυνομικού Τμήματος Καλυβίων στην αρμοδιότητα του οποίου ανήκει ο Αστυνομικός Σταθμός και να βγει ελεύθερος υπηρεσίας ο κατηγορούμενος από αυτόν (τον Αστυνομικό Σταθμό), στον οποίο υπηρετούσε το υπό κρίση χρονικό διάστημα, στις 13.7.2015, μετά το πέρας της άδειάς του που άρχισε στις 6.7.2015 και έληξε στις 12.7.2015, 2. στις 14.7.2015 προσκόμισε στον Αστυνομικό Σταθμό Σαρωνίδας μέσω

Σελίδα 8 της 1312/2023 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

τηλεομοιοτυπίας την υπό στοιχ. Α 2 του παρόντος ψευδή ιατρική πιστοποίηση, όπως αυτή αναλυτικά αναπτύσσεται ανωτέρω, προκειμένου να εξαπατήσει τον Διοικητή του Αστυνομικού Τμήματος Καλυβίων, στην αρμοδιότητα του οποίου ανήκει ο Αστυνομικός Σταθμός και να βγει ελεύθερος υπηρεσίας ο κατηγορούμενος από αυτόν (τον Αστυνομικό Σταθμό), στον οποίο υπηρετούσε το υπό κρίση χρονικό διάστημα, στις 14, 15 και 16.7.2015, μετά το πέρας της άδειάς του δηλαδή, που άρχισε στις 6.7.2015 και έληξε στις 12.7.2015. Συνεπώς, πρέπει να κηρυχθεί ένοχος της ανωτέρω πράξης, που τελέστηκε κατ' εξακολούθηση". Στη συνέχεια, το δευτεροβάθμιο Δικαστήριο της ουσίας κήρυξε ένοχο τον κατηγορούμενο και ήδη αναιρεσείοντα για την αξιόποινη πράξη της χρήσης ψευδούς ιατρικής πιστοποίησης κατ' εξακολούθηση και του επέβαλε ποινή φυλάκισης οκτώ (8) μηνών, ανασταλείσα επί τριετία, με το ακόλουθο διατακτικό: «ΚΗΡΥΣΣΕΙ τον εκκαλούντα κατηγορούμενο ένοχο, του ότι: Με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, χρησιμοποίησε ψευδείς ιατρικές πιστοποιήσεις για να εξαπατήσει δημόσια αρχή. Ειδικότερα, στη Σαρωνίδα Αττικής, 1. σε άγνωστη κατά την προδικασία ημέρα, πάντως από το χρονικό διάστημα από 13.7.2015 έως 20.7.2015 προσκόμισε στον Αστυνομικό Σταθμό Σαρωνίδας την υπό στοιχ. Α1 του παρόντος ψευδή ιατρική πιστοποίηση, όπως αυτή αναλυτικά αναπτύσσεται ανωτέρω, προκειμένου να εξαπατήσει τον Διοικητή του Αστυνομικού Τμήματος Καλυβίων στην αρμοδιότητα του οποίου ανήκει ο Αστυνομικός Σταθμός και να βγει ελεύθερος υπηρεσίας ο κατηγορούμενος από αυτόν (τον Αστυνομικό Σταθμό), στον οποίο υπηρετούσε το υπό κρίση χρονικό διάστημα, στις 13.7.2015, μετά το πέρας της άδειάς του που άρχισε στις 6.7.2015 και έληξε στις 12.7.2015, 2. στις 14.7.2015 προσκόμισε στον Αστυνομικό

Σταθμό Σαρωνίδας μέσω τηλεομοιοτυπίας την υπό στοιχ. Α2 του παρόντος ψευδή ιατρική πιστοποίηση, όπως αυτή αναλυτικά αναπτύσσεται ανωτέρω, προκειμένου να εξαπατήσει τον Διοικητή του Αστυνομικού Τμήματος Καλυβίων, στην αρμοδιότητα του οποίου ανήκει ο Αστυνομικός Σταθμός και να βγει ελεύθερος υπηρεσίας ο κατηγορούμενος από αυτόν (τον Αστυνομικό Σταθμό), στον οποίο υπηρετούσε το υπό κρίση χρονικό διάστημα, στις 14, 15 και 16.7.2015, μετά το πέρας της άδειάς του δηλαδή που άρχισε στις 6.7.2015 και έληξε στις 12.7.2015». Με τις παραδοχές αυτές οι οποίες διαλαμβάνονται στο σκεπτικό, σε συνδυασμό με όσα αναφέρονται στο διατακτικό της προσβαλλόμενης απόφασης, που παραδεκτά αλληλοσυμπληρώνονται, το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών, ως δευτεροβάθμιο δικαστήριο, διέλαβε στην εν λόγω απόφασή του, την επιβαλλόμενη από τις ως άνω διατάξεις του Συντάγματος και του ΚΠΔ ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, με παράθεση όλων των στοιχείων, που συγκροτούν τη νομοτυπική μορφή της αξιόποινης πράξης της χρήσης (χρησιμοποίησης) ψευδούς ιατρικής πιστοποίησης κατ' εξακολούθηση, για την οποία καταδικάστηκε ο αναιρεσείων, αφού αναφέρονται στην προσβαλλομένη με σαφήνεια, πληρότητα, χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά και κατά τρόπο επιτρέποντα τον αναιρετικό έλεγχο, τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν από την ακροαματική διαδικασία και συγκροτούν την αντικειμενική και την υποκειμενική υπόσταση της εν λόγω αξιόποινης πράξης, οι αποδείξεις από τις οποίες συνήγαγε τα περιστατικά αυτά και οι σκέψεις με τις οποίες τα υπήγαγε στην άνω εφαρμοσθείσα ουσιαστική ποινική διάταξη του άρθρου 221 παρ. 2 εδ. α' του νέου ΠΚ, την οποία ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε και δεν παραβίασε ευθέως ή εκ πλαγίου, δηλαδή με ασαφείς, ελλιπείς ή

αντιφατικές αιτιολογίες, οπότε δεν στέρησε την απόφαση από νόμιμη βάση. Ειδικότερα, το δευτεροβάθμιο Δικαστήριο της ουσίας, με τις ως άνω ουσιαστικές παραδοχές του, διέλαβε στην προσβαλλόμενη απόφαση: α) Ότι οι δύο ως άνω έγγραφες ιατρικές βεβαιώσεις - πιστοποιήσεις, που είχαν εκδοθεί στο όνομα του ήδη αναιρεσειόντος και βεβαίωναν ότι -δήθεν- κατόπιν ιατρικής εξέτασής του βρέθηκε ασθενής και ότι του συνεστήθη αποχή από την εργασία του για τις συγκεκριμένες ημέρες, ήταν ψευδείς κατά το περιεχόμενό τους, καθώς δεν είχε προσέλθει ο ίδιος ενώπιον των άνω ιατρών προς εξέταση, αφού βρισκόταν στο εξωτερικό και οπωσδήποτε αυτοί δεν τον εξέτασαν, τα δε πιστοποιούμενα σ' αυτές ιατρικά συμπτώματα δεν αφορούσαν αυτόν, β) ότι χρησιμοποίησε τις δύο ψευδείς ιατρικές πιστοποιήσεις, για να εξαπατήσει την υπηρεσία του και να βγει ελεύθερος υπηρεσίας λόγω -δήθεν- ασθενείας, γνωρίζοντας αφενός το ψευδές των πιστοποιήσεων, αφού τις απέκτησε, κατά τις παραδοχές της προσβαλλομένης, με την ανωτέρω μεθόδευση, μέσω τρίτων προσώπων που ενήργησαν καθ' υπόδειξή του, χωρίς προηγούμενη εξέτασή του από τις παραπάνω ιατρούς, και αφετέρου ότι ήταν αναγκαία η προσκόμισή τους στην υπηρεσία του για να δικαιολογήσουν την απουσία του, και γ) με την προσήκουσα αιτιολογική επάρκεια, τη συνδρομή του απαιτούμενου ορισμένου-άμεσου δόλου του αναιρεσειόντος να εξαπατήσει την υπηρεσία του με την προσκόμιση σ' αυτήν των άνω δύο ψευδών ιατρικών πιστοποιήσεων, αποτέλεσμα που επιδίωκε ευθέως, όπως σαφώς προκύπτει από την, κατά τις παραδοχές της προσβαλλομένης, ως άνω μεθόδευση που μετέλλε προς απόκτηση των δύο ψευδών πιστοποιήσεων, χωρίς προηγούμενη ιατρική εξέταση του ίδιου. Αναφορικά δε με τον προορισμό των ιατρικών αυτών πιστοποιήσεων να παράσχουν

πίστη στην άνω αστυνομική αρχή, δεν ήταν απαραίτητο να αιτιολογηθεί ειδικώς ο δόλος του κατηγορουμένου/ αναιρεσειόντος, διότι, αρκούσε και ο ενδεχόμενος δόλος, ο οποίος ενυπάρχει, αφού, κατά τις παραδοχές της προσβαλλομένης, τέλεσε την ως άνω αξιόποινη πράξη. Η αιτίαση ότι η αθώωση, ελλείπει δόλου, των παραπάνω δύο, συγκατηγορουμένων του στον πρώτο βαθμό, ιατρών, με την υπ' αριθ. 2985/2020 αμετάκλητη, κατά το μέρος που τις αφορά, πρωτοβάθμια απόφαση του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών για την πράξη της έκδοσης ψευδούς ιατρικής πιστοποίησης, αποκλείει την τέλεση της πράξης της χρήσης ψευδούς ιατρικής πιστοποίησης για την οποία κηρύχτηκε ένοχος ο ίδιος, είναι αβάσιμη. Και τούτο διότι, η, κατά τις παραδοχές της προσβαλλομένης, γνώση αυτού για την αναλήθεια των όσων οι ως άνω ιατροί πιστοποίησαν εν αγνοία τους για τα αληθή στοιχεία της ταυτότητάς του ως ασθενούς και την κατάσταση της υγείας του, δεν αποτελεί λόγο που αίρει το ψευδές της πιστοποίησης ως γεγονός και, κατ' επέκταση, δεν αποκλείει, τη, σε βάρος του, στοιχειοθέτηση του αδικήματος της χρήσης της ψευδούς ιατρικής πιστοποίησης, καθώς, κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη, η ευθύνη του για τη χρήση της είναι αυτοτελής, μη εξαρτώμενη από την αθώωση των δύο ιατρών που εξέδωσαν τις επίδικες ιατρικές πιστοποιήσεις. Επομένως, οι προβαλλόμενοι με την κρινόμενη αίτηση λόγοι αναίρεσης από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' και Ε' του νέου ΚΠΔ, με τους οποίους πλήττεται η προσβαλλομένη, με την άνω ειδικότερη κοινή αιτίαση, για έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της ουσιαστικής ποινικής διατάξεως του άρθρου 221 παρ. 2 εδ. α' του νέου ΠΚ και εκ πλαγίου παραβίαση αυτής, είναι αβάσιμοι. Κατ' ακολουθίαν, πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση

αναίρεσης και να επιβληθούν στον αναιρεσείοντα τα έξοδα της ποινικής διαδικασίας (άρθρο 578 παρ. 1 του ΚΠΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 14.2.2023 αίτηση (ασκηθείσα δια δηλώσεως, που επιδόθηκε στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου στις 15.2.2023) του, κατοίκου Θεσσαλονίκης, για αναίρεση της υπ' αριθ. 3286/2022 αποφάσεως του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών.

Επιβάλλει στον αναιρεσείοντα τα δικαστικά έξοδα εκ διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 16 Μαΐου 2023.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 26 Οκτωβρίου 2023.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ